

Lisää Hepr. 2:sta?
www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/Hepr/02-03PH.htm

Arvoisa Sisärengaslainen,

Kirjeen toisessa luvussa kehoitetaan pitämään kiinni evankeliumista ja opetetaan Jeesuksen pelastustekoa.

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen pastori@tunti.com.

Sen tähden meidän on tarkoin ja tunnollisesti pidettävä mielessämme se, minkä olemme kuulleet, ettemme ajautuisi virran vieminä harhaan. (Hepr 2:1)

”Sen tähden” viittaa edellä olleeseen keskusteluun siitä, miten Jeesus ja hänen nimensä on monin verroin enkeleitä korkeampi. Kirjeen kirjoittaja liittyy tässä

lyhyesti koko kirjeen keskeiseen aiheeseen: Älkää ajautuko harhaan vaan pitäkää kiinni sanasta.

Johan sekin sanoma, jonka enkelit toivat, osoittautui paikkansa pitäväksi, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai ansaitsemansa palkan. (Hepr 2:2)

Nyt jatkuu enkeleiden ja Jeesuksen vertailu ja paljastuu syy siihen, miksi Jeesuksen korkeampi nimi on perusteena sille, että meidän on tarkoin pidettävä mielessämme se, mitä olemme kuulleet. Kirjoittaja alkaa verrata toisiinsa enkeleiden ja Jeesuksen

sanomaa. Ensin hän viittaa Vanhan testamentin lakiin, jonka ymmärrettiin olevan enkelien välittämä. Jo sen rikkojat saivat ankan rangaistuksen, kuten Vanhasta testamentista voidaan lukea.

Kuinka sitten me voisimme välttää rangaistuksen, jos emme pidä arvossa sitä suurta pelastusta, jota itse Herra ensimmäisenä julisti? Ne, jotka kuulivat hänen julistuksensa, ovat sen todistuksellaan vahvistaneet ja välittäneet meille, ja itse Jumala vahvisti heidän todistuksensa: hän antoi heidän tehdä tunnustekoja ja ihmeitä, monia voimallisia tekoja, ja jakoi Pyhän Hengen lahjoja tahtonsa mukaan. (Hepr 2:3)

Kristityille julistettu suuri pelastus, evankeliumi, on jotain paljon suurempaa ja tärkeämpää kuin Vanhan testamentin laki, koska sitä on Jeesus itse julistanut, ja Jeesus on enkeleitä monin verroin korkeampi. Ja

jos jo Vanhan testamentin lain rikkojat saivat ankan rangaistuksen, miten käykään niiden, jotka hylkäävät evankeliumin.

Tulevaa maailmaa, sitä josta nyt puhumme, Jumala ei ole alistanut enkelien hallittavaksi. Tästä on jossakin kohdassa joku todistanut:

- **Mikä on ihminen! Kuitenkin sinä häntä muistat. Mikä on ihmislapsi! Kuitenkin pidät hänestä huolen. Lyhyeksi aikaa sinä asetit hänet enkeleitä alemmaksi, mutta sitten seppelöit hänet kirkkaudella ja kunnialla, panit kaiken hänen valtansa alle.**

Jumala siis antoi ihmisen valtaan kaiken, hän ei jättänyt mitään tälle alistamatta. Vielä tosin emme voi havaita, että kaikki olisi hänen vallassaan. (Hepr 2:4-8)

Edelleen jatkuu vertailu. Kirjoittaja siteeraa Ps 8:5-7. Alun perin psalmi puhuu yleensä ihmisestä ja hänen asemastaan Jumalan maailmassa, mutta nyt kirjoittaja soveltaa sitä Jeesukseen, sillä hänessä psalmin sana toteutuu täysin.

Meidän Raamatuissamme Ps 8:6 poikkeaa Heparalaiskirjeen sitaatista. Ero johtuu siitä, että kirjoittaja käyttää kreikankielistä Vanhan testamentin käännöstä, Septuagintaa

ja meidän Vanha testamenttimme on käännetty hepreasta. Septuagintassa jae 6 kuuluu: ”Sinä teit hänen vähän enkeleitä alemmaksi”, mutta kreikan sana ”vähän” voi tarkoittaa myös ”vähän aikaa.” Niinpä kirjoittaja näkee psalmissa viittauksen Jeesukseen, joka astui alas taivaasta ja tuli vähäksi aikaa ihmiseksi ja enkeleitä alemmaksi, kunnes hänet korotettiin taas ylös taivaisiin.

Sen kuitenkin näemme, että tuo "lyhyeksi aikaa enkeleitä alemmaksi asetettu", Jeesus, on kuoleman tuskat kärsittyään "seppelöity kirkkaudella ja kunnialla". Armollisen Jumalan tahto näet oli, että Jeesuksen oli kärsittävä kuolema jokaisen ihmisen puolesta. Hän, joka on kaiken luoja ja perusta, tahtoi tuoda paljon lapsia kirkkauteen, ja siksi hänen tuli tehdä heidän pelastajansa ja perilleviejänsä kärsimysten kautta täydelliseksi. (Hepr. 2:9-10)

Kirjoittaja kiteyttää kahteen jakeeseen koko Jeesuksen pelastusteon. Jeesus tuli ihmiseksi, enkeleitä alemmaksi, ja kärsi kuoleman tuskat. ”Kuoleman tuskat” ei oikeastaan tarkoita kuolemaa vaan niitä tuskia, jotka edelsivät sitä. Kärsimykset tekivät Jeesuksen täydelliseksi, nimittäin

sopivaksi ylimmäisen papin virkaan. Ristillä Jeesus sitten ”seppelöitiin” ylimmäiseksi papiksi, ja välittömästi hän suoritti ylimmäisen papin tehtävän: uhrasi suuren sovituspäivän uhrin – itsensä – koko maailman puolesta. Tästä kirjeessä puhutaan vielä paljon lisää.

Pyhittäjällä ja pyhitettävillä on kaikilla sama isä; siksi ei pyhittäjä häpeäkään kutsua näitä veljikseen: - Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä. Hän sanoo myös: - Minä turvaan Herraan, ja edelleen: - Tässä me olemme, minä ja lapset, jotka Jumala minulle antoi. (Hepr 2:11-13)

Pyhittäjällä – Jeesuksella – ja pyhitettävillä – kristityillä – on sama isä – Jumala. Sen tähden me olemme Jeesuksen veljiä. Tätä kirjoittaja perustelee kolmella Vanhan testamentin kohdalla: Ps 22:23, Jes 8:17 ja

Jes 8:18. Ps 22 oli muutenkin ensimmäisille kristityille tärkeä Jeesuksesta puhuva teksti (lue esim Mark 15:24/Ps 22:19; Mark 15:29-30/Ps 22:8; Mark 15:34/Ps 22:2).

Nämä lapset ovat ihmisiä, lihaa ja verta, ja siksi hänkin tuli ihmiseksi, heidän kaltaiseksi. Siten hän kykeni kuolemallaan riistämään vallan kuoleman valtiaalta, Saatanalta, ja päästämään vapaiksi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko ikänsä olleet orjina. (Hepr 2:14-15)

Kirjoittaja perustelee sitä, miksi Jeesuksen piti tulla ihmiseksi: Vain ihminen voi kuolla ihmisten puolesta. Ihmisenä, yhtenä meistä, hän taisteli myös kuolemaa ja Perkelettä

vastaan ja voitti. Siten meidät on vapautettu Saatanan vallasta.

Hän ei siis ota suojelukseensa enkeleitä – hän ottaa suojelukseensa Abrahamin suvun. Niinpä hänen oli tultava joka suhteessa veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi armahtava ja uskollinen ylipappi ja hän voisi Jumalan edessä sovittaa kansansa synnit. Koska hän on itse käynyt läpi kärsimykset ja kiusaukset, hän kykenee auttamaan niitä, joita koetellaan. (Hepr 2:16-18)

Jeesuksen ihmisyyteen liittyy myös se, että hän on elänyt ihmisen elämän kiusauksineen ja kärsimyksineen, ja siksi hän omasta kokemuksestaan ymmärtää meitä, joita kiusataan ja koetellaan. Kun kerromme Jeesukselle murheistamme, emme puhu

sellaiselle Jumalalle, joka on kaiken kärsimyksen yläpuolella, vaan ihmisen elämän ja kärsimyksen kokeneelle Jumalalle ja Vapahtajalle.

Pähkäiltävää:

- Mitä seuraa siitä, jos käänämme selkämme evankeliumille”?
- Millaisia kiusauksia ja kärsimyksiä Jeesus koki?

Raamattuopetus: Ville Auvinen